

Výrok

Článek 13 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 650/2012 ze dne 4. července 2012 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a přijímání a výkonu veřejných listin v dědických věcech a o vytvoření evropského dědického osvědčení

musí být vykládán v tom smyslu, že

nebrání tomu, aby v situaci, kdy dědic nechal u soudu členského státu, kde má svůj obvyklý pobyt, zapsat prohlášení o přijetí, nebo odmítnutí dědictví po zůstaviteli, který měl v době smrti obvyklý pobyt v jiném členském státě, následně podal jiný dědic u příslušného soudu posledně uvedeného členského státu návrh na zápis tohoto prohlášení.

(¹) Úř. věst. C 37, 24.1.2022.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 30. března 2023 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Green Network SpA v. SF, YB, Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)

[Věc C-5/22 (¹), Green Network (Příkaz k náhradě nákladů)]

(„Řízení o předběžné otázce – Vnitřní trh s elektřinou – Směrnice 2009/72/ES – Článek 37 – Příloha I – Povinnosti a pravomoci národního regulačního orgánu – Ochrana spotřebitele – Administrativní náklady na správu – Pravomoc národního regulačního orgánu nařídít vrácení částek zaplacených konečnými zákazníky na základě ujednání, za která tento orgán uložil sankci“)

(2023/C 179/09)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Green Network SpA

Žalovaní: SF, YB, Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)

Výrok

Článek 37 odst. 1 písm. i) a n) a odst. 4 písm. d) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES, jakož i příloha I směrnice 2009/72

musí být vykládány v tom smyslu, že

nebrání tomu, aby členský stát přiznal národnímu regulačnímu orgánu pravomoc nařídít elektroenergetickým podnikům povinnost vrátit jejich konečným zákazníkům částku odpovídající protiplnění, které tito koneční zákazníci zaplatili jako „náklady na administrativní správu“ na základě ujednání, které tento orgán považuje za protiprávní, a to i v případech, kdy tento příkaz k vrácení není založen na důvodech týkajících se kvality dotyčné služby poskytnuté těmito podniky, ale na porušení povinnosti transparentnosti sazeb.

(¹) Úř. věst. C 128, 21.3.2022.